

De Kleine Salamander

Thuis in diversiteit

www.dekleinesalamander.com

2020 Nieuwsbrief 3 - De Kleine Salamander.

Oktober/november 2020

Nieuwe wegen.

Beste natuur-, bijen-, tuin- en/of muziek liefhebbers,

De eerste nachtvorst kondigt zich aan. Nog even en dan klampt het zich in glinsterend wit vast aan gras, uitgebloeide bloemen, boerenkool, takkenrillen, gevallen blad en snorharen. De bladeren krijgen prachtige kleuren. Een briesje. Het verwaaide humus verspreidt zich door de lucht. Wormen wachten op hun laatste herfstmaaltje. De wereld om ons heen verstilt. Weggezonken gedachten liggen als onzichtbare kastanjes voor het oprapen. Of zweven, verlicht door Zon en Maan, tussen bomen en over akkers richting toekomst. De wind fluistert woorden, regels, verzen: poëzie. Een Levend Landschap. De Aarde haalt diep adem... Waar gaan we naartoe?

De **honingbijen** hebben voor mijn gevoel een wat vreemd naseizoen. Ik probeer ze zoals ieder jaar zoveel mogelijk op eigen honing te laten overwinteren. Maar dit jaar moest ik voor mijn gevoel toch wat meer bijsturen. De wisselende en wat hogere temperaturen (klimaatverandering?) in oktober zorgden er waarschijnlijk voor dat sommige bijenvolken zich nog sterk gingen ontwikkelen. Daardoor kwamen er nog veel nieuwe (winter)bijen bij. Sommige volken werden door de verlate eigen extra honingopname toch nog aardig licht. Dus die heb ik toch wat extra suikerwater- mijn extra bewaarde zegelhoning voor het bijvoeren was ook al op- moeten geven. Andere volken leek de wisselende temperatuur niet te deren. Fascinerend al die verschillende karaktertrekjes en genen van mijn bijenvolken. Zelfs binnen een volk hebben bijen verschillende genen. Dat komt omdat de koningin door verschillende darren (mannetjes bijen) wordt bevrucht. Een overlevingsmechanisme waar door de mens op zoek naar een superbij helaas ook al weer aan wordt gemorrelt. Soms zie ik, als ik geconcentreerd bezig ben met de bijen, die verschillen. De lichte bandjes op hun achterlijf hebben onderling een andere breedte.

Inwinteren

Ik heb uiteindelijk 50 volken op 9 vaste standplaatsen kunnen inwinteren. Meer moeten het niet worden. Anders kan ik – zeker in de zomer- niet elk volk de aandacht geven die ik binnen mijn ecologische manier van bijenhouden nodig acht. Wordt het roetsj , roetsj, en dus steek, steek. Maar eerst maar eens kijken of ze weer allemaal de winter doorkomen. Ook al een hele kunst. Een aantal volken is alweer voor volgend jaar geadopteerd. Maar ook in 2021 (e,v.) kunnen er nog heel wat volken (als cadeau) worden [geadopteerd](#).

Honing en propolis

En mocht je nog je eigen weerstand willen verhogen, er is op dit moment nog genoeg verse [honing](#). Ook heb ik nieuwe [propolistinctuur](#) gemaakt. Propolis halen de bijen o.a. van boomknoppen en schors. Ik haal het met kleine hoeveelheden uit buiten gebruik zijnde kastdelen. Het werkt zowel voor de inwendig als uitwendig mens(en dier) sterk antibacterieel en antiviraal, zeker in combinatie met honing. En bij elke pot honing of flesje propolistinctuur krijg je- zolang de voorraad strekt ook nog 1 kg extra onbespoten stoofperen van onze eigen meer dan 100 jaar oude ‘Zoete van Brederode’ hoogstam.

In de **tuin** heb ik enkele stukken uitgebloeid gras gemaaid en het maaisel afgevoerd naar de composthoop. Zo komt er in onze levende tuin steeds meer variatie. Bomen, hagen, houtrillen, takkenhopen, een dieren-insectenhotel, vogelhuisjes, egelvoederplaats, een kleine- en grote vijver, kort gras, hoog gras, arme grond, rijke grond, opgestapelde dakpannen, Le Roy kathedraaltjes(composthoop, verhoogd stukje grond met munt). Lekker bezig blijven in en spannend maken van een levende tuin is goed voor de biodiversiteit en ook nog eens voor de gezondheid.

Peren en appelbomen

Dit jaar heb ik ontzeten veel peren vooral stoofperen geoogst. Dat kwam doordat de perenbomen duidelijk eerder bloeiden dan de appelbomen en het was tijdens de bloei ook nog eens mooi weer. Dus dat zorgt voor een prima bestuiving met zoveel honingbijen en hommels in de buurt. Overlapt de periode van bloei van de peren en de appels elkaar dan gaat dat ten koste van de peren: de honingbijen hebben een voorkeur voor appelbloesem.

Een aardhommel op de bloesem van een perenboom

De **didgeridoo** , daar blijf ik natuurlijk op spelen. Ik kan, als ik een tijdje bezig ben, er aardig van in een trans raken. Heel fijn, zo nu en dan. Zeker in de huidige tijd. Door de bekende omstandigheden helaas geen optredens en lessen meer. Ik probeer nieuwe bouwstenen met filmpjes te maken die later weer zijn te gebruiken. Bijvoorbeeld als element of decor voor een optreden met ook andere muzikanten en poëzie. Hier en daar schuurt het soms wat. Maar dat is ook bij een systeemverandering onvermijdelijk. De snelweg verlaten en -ver weg van de vervreemding- nieuwe wegen ontdekken.

Blijf gezond. En ga als je kan op de fiets of lopend lekker naar buiten.

Bouwsteentje: [Look, the Moors of Fochteloo.](#)

Sjoerd Bonnema – De Kleine Salamander

www.dekleinesalamander.com

©De Kleine Salamander

[Uitschrijven Nieuwsbrief](#)

[Wijzigen e-mailgegevens](#)